

ΚΑΪΤΣΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πατησίων 4 ΑΘΗΝΑ 106 77 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2001 • Έτος Η' • Αρ. 39 - Ετήσια συνδρομή 500 δρχ.

Φίλε αναγνώστη

Η φυγόκεντρη δύναμη αναζήτησης μιας καλύτερης ζωής, μας σκόρπισε πλατιά στην οικουμένη.

Και γίναμε όπου γης και πατρίς, όπου πατρίς κι ένας Καϊτσιώτης. Βέβαια, όπου Καϊτσιώτης και μια δύναμη, ένας παράγοντας, μια ισχυρή παρουσία. Μια χάντρα στο κομπολό της

Αδελφότητας, ένα πετράδι στο δαχτυλίδι της κοινής καταγωγής.

Όπου Καϊτσιώτης, μνήμες ασύγαστες και ανθοφορεμένες προσδοκίες. Ιερή συγκίνηση διαπερνά το είναι μας, όταν σταθεροποιούμε στην εφημερίδα που στέλνουμε, το αυτοκόλλητο με τα στοιχεία του παραλήπτη. Ξέρουμε πως πάει να συναντήσει έναν άνθρωπο δικό μας που την περιμένει. Που μπορεί να βρίσκεται στο διπλανό τετράγωνο, ή στο μακρινότερο γεωγραφικό διαμέρισμα της γης.

Κοιτάζουμε κάποια ονόματα συνδρομητών και γενύμαστε μια γλυκιά αφύπνιση νοσταλγίας. Νιώθουμε σα ν' αγγίζουμε ένα πλήκτρο μουσικού οργάνου. Σα να κρούνουμε χορδή, ρυθμισμένη από τάστι μαγικό.

Ταχυδρομούμε τα τεύχη και είναι σα να σηκώνουμε ένα φλάμπουρο επικοινωνίας. Σα να υψώνουμε έναν τεράστιο χαρταετό και κρατάμε όλοι μαζί το σκοινί της ανύψωσης.

Φέτος ολοκληρώνονται τα δέκα χρόνια κυκλοφορίας της «Καΐτσας». Και γίνεται έντονη η διαπίστωση «δεξ δη χρημάτων».

Μερικοί ίσως αντιτάξετε τον ισχυρισμό του γνωστού λαϊκού τραγουδιού «το χρήμα δεν το λογαριάζω».

Όμως η εφημερίδα και το λογαριάζει και το υπολογίζει και το χρειάζεται για τις πολλαπλές ανάγκες και υποχρεώσεις της. Είναι ένα από τα βασικά της καύσιμα.

Φίλε και φίλη. Δεν ξέρουμε πως είναι η γραμμή της μόδας, που ακολουθείς. Όμως κάποιες τούτες θα έχεις. Οπότε αρπάζουμε την ευκαιρία να σου πούμε «βάλε το χέρι στην τούτη». Και σύμφωνα με την παλαιότερη ευχετήρια και μελαδική παράκληση «αν έχεις ασπρά έχετα, φλουριά και δώρισέ τα. Και την καλή σου συνδρομή στείλε και στην «Καΐτσα».

Είναι γεγονός, πως η κυκλοφορία της μέχρι τώρα, στηρίχτηκε στην αγάπη σας και στην ανταπόκριση που βρήκε. Η πλειοψηφία των παραληπτών ανταπέδωσε με συγκινητική προθυμία. Υπήρξαν και αρκετοί που έχουσαν το χέρι βαθύτερα.

Η μη αποστολή μιας κάποιας συνδρομής, ερμηνεύεται και ως περιφρόνηση στο ΕΝΤΥΠΟ και σε όσους το υπηρετούν. Και φυσικά προσφέρομενοι εντελώς δωρεάν.

Με εκτίμηση το Δ.Σ.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Η εφημερίδα μας εύχεται στους απανταχού Καϊτσιώτες και τους συνδημότες της Ξυνιάδας
ΚΑΛΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ
Σας περιμένουμε
στις Πολιτιστικές Εκδηλώσεις
του Αυγούστου στο χωριό μας.
ΚΑΛΗ ΑΝΤΑΜΩΣΗ

Οι πολιτιστικές εκδηλώσεις, ο Δήμος Ξυνιάδος και το Τ.Σ. του χωριού μας

Είναι γνωστές οι πολιτιστικές εκδηλώσεις, που οργανώνονται από το Σύλλογο μας κάθε καλοκαίρι στο χωριό μας. Ξεκίνησαν το 1989 και συνεχίζονται με αμείωτο ενδιαφέρον μέχρι σήμερα. Η μόνη διαφορά είναι ότι τα δύο τελευταία χρόνια χρηματοδοτήθηκαν από το Τ.Σ. του χωριού μας. Αυτό είναι αναγκαίο κακό, καθόσον ο Σύλλογός μας αδυνατεί να συνδράμει οικονομικά τις εκδηλώσεις, αφού τα έξοδα υπερβαίνουν το ποσό των 2.000.000 δρχ.

Ο γεγονός αυτό δημιουργεί προβλήματα στην οργάνωση των εκδηλώσεων, οι οποίες έχουν ανάκηρη έγκαιρης προετοιμασίας και οργάνωσης, προκειμένου να συναφθούν οι συμφωνίες με τους επιμέρους φορείς των εκδηλώσεων. Όμως μέχρι σήμερα δεν έχει εκδηλωθεί ανάλογο ενδιαφέρον για τη χρηματοδότηση των πολιτιστικών εκδηλώσεων «Καλοκαίρι 2001» ούτε από το Τ.Σ. του χωριού μας, ούτε από το Δήμο Ξυνιάδος.

Ο πρόεδρος του Τ.Σ. Γιώργος Παπακωνσταντίνου μας είπε να προχωρήσουμε στην οργάνωση των εκδηλώσεων σε συνεργασία με την κίνηση Νέων Καϊτσιών και ότι στο ρώτο συμβούλιο θα προτείνει τη χρηματοδότηση αυτών. Ο Δήμαρχος Γιώργος Τσιαγκλάνης δεν μας έδωσε θάρρος. Αντίθετα μας είπε: να δούμε αν υπάρχουν λεφτά να πληρωθούν από τη Μακρυράχη τα περσινά χρέη των έργων, και αν δεν υπάρχουν δεν θα γίνουν και οι εκδηλώσεις».

Βέβαια οι πολιτιστικές εκδηλώσεις του χωριού μας δεν είναι δυνατόν να οργανώνονται υπό το κράτος αμφιβολίων. Είναι ανάγκη να θεσμοθετηθούν σε πάγια βάση από το Δήμο Ξυνιάδος και το χωριό μας και έγκαιρα να προγραμματίζονται και να ενημερώνονται όλοι

Από τη φετεινή πρωτομαγιά στον Άγιο Γεώργιο. Η βρύση με το καλύτερο νερό της περιοχής μας, ο πλάτανος, οι μουριές, που η ζωή τους χρονολογείται από τα χρόνια της Τουρκοκρατίας, η απέραντη φύση και κόσμος που αποθαμβάνει την άνοιξη

Τ.Σ. του χωριού μας.

Τα παραπάνω προβλήματα που προκύπτουν είναι ανάγκη να επιλυθούν και ο Δήμος Ξυνιάδος πρέπει να προχωρήσει άμεσα στη σύσταση Πολιτιστικού Οργανισμού, ο οποίος θα παρεμβαίνει στα πολιτιστικά δρώμενα της περιοχής, θα τα ιεραρχεί σύμφωνα με τις ανάγκες της περιοχής και σύμφωνα με τα επικρατούντα ήθη και έθιμα των Δημοτικών Διαμερισμάτων και θα προβαίνει στις αναγκαίες ενέργειες προς τη πολιτεία για την έγκριση των πολιτιστικών προγραμμάτων και για την έγκαιρη χρηματοδότηση αυτών. Το πρόγραμμα των πολιτιστικών εκδηλώσεων «Καλοκαίρι 2001» αρχίζει την 9η Αυγούστου με τη βραδιά των νέων και με ρεμπέτηκη κοματιά.

Συνέχεια στη σελ. 3

Η αλήθεια να λέγεται

Άρθρο του Κώστα Μπιλίρη

Η εφημερίδα πορεύεται το δέκατο χρόνο της ζωής της, καλλιεργώντας την επικοινωνία και επιβεβαίωντας την ανάγκη της υπαρχής της. Γεμάτες οι σελίδες της από ειδήσεις και πληροφορίες.

Από επιφυλλίδες και στήλες με κοινωνικό, ιστορικό, λαογραφικό, λογοτεχνικό, ενημερωτικό, μέχρι και σατιρικό περιεχόμενο. Όποιος και όπου να την ανοίξει, θα συναντήσει και κάτι που θα του προκαλέσει έχειωσις ενδιαφέρον.

Αρκετοί στο παρελθόν, νιώθαμε την επιθυμία της έκδοσης. Όμως «τα του καισαρος» των καισαριών. Αυτός που την κυριολέγει στο μυαλό του και της έδωσε ζωή, είναι ο Τάκης Παπαδοκοτσώλης. Είναι ο δημιουργός της.

Και θα μου υπενθυμίσει κάποιος: δημιουργία στα πλαίσια λειτουργίας ενός Συλλόγου, δε σημαίνει και ιδιοκτησία. Η αγάπη προς το δημιούργημα δεν έχασφαίζει και τη νομιμοποίηση κάθε πράξης προς αυτό.

Να σημειώσω πως στην «Καΐτσα» δημοσιεύονται απόψεις και άρθρα. Έχω αρθρογραφήσει και προσωπικά. Και παρέχομαι, πως ενώ τα άρθρα δίνουν οντότητα σ' ένα έντυπο, γεννούν και προϋποθέσεις διαφωνίας και δυσαρέσκειας.

Όταν μάλιστα είναι ανυπόγραφο, δεν έρουν οι αναγνώστες και προς τα που να διοχετεύουν τη διαμαρτυρία της αντίθεσής τους.

Σε ανυπόγραφο κείμενο του περασμένου τεύχους (38) με βάση τον Απολογισμό Διετίας του Δήμου Ξυνιάδος, είδαμε να εκθειάζεται το έργο του δήμαρχου για την περιοχή και να εγκωμιάζεται η αποτελεσματικότητα του Σχεδίου «Καποδίστριας».

Έκπληκτος πληροφορήθηκα πως «διαψεύστηκαν οι ελπίδες εκείνων που πίστευαν στην ερήμωση της υπαίθρου, εξαιτίας της συνένωσης των χωριών σε ενιαίους δήμους».

Δε νομίζω να υπήρξε Έλληνας που θα έτρεφε ελπίδες για την ερήμωση της υπαίθρου. Φόβους, ναι. Ελπίδες όχι. Θα ήταν εχθρός του έθνους και της πατρίδας.

Και οι φόβοι μας επιβεβαιώνονται τάχιστα. Ήδη από το δεύτερο κιόλας χρόνο εφαρμογής του «Σχεδίου» η καθ' ύλην αρμόδια υπουργός Βάσω Παπανδρέου, δηλώνει πως οι δήμοι από εννεακόσιοι, πρέπει να συρρικνωθούν στους εξακόσιους.

Όσο για τις εισαγωγές των αγροτικών προϊόντων, ντροπή μας και ρεζίλι μας. Τον τρίτο χρόνο μετά το καπέλο «Σχέδιο»

Συνέχεια στη σελ. 3

ΕΙΣΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟ ΜΑΣ

Χρηματοδότηση έργων ιδιαίτερης πολιτιστικής αξίας

Ο ΔΗΜΟΣ ΞΥΝΙΑΔΑΣ παρέδωσε το αριθμ. 2134/1.6.2001 ένγραφό του προς το Υπουργείο Πολιτισμού, στο ειδικό κλιμάκιο του Υπουργείου που στις 2.6.2001 επισκέφθηκε την έδρα του Δήμου, την Ομβριακή, όπου παρουσία του Δημάρχου Γιώργου Τσιαγκλάνη, του Αντιδημάρχου Θωμά Λύτρα, του προέδρου του Δ.Σ. Αθ. Καραϊσκού, πολλών δημοτικών συμβούλων και άλλων εκπροσώπων Συλλόγων και φορέων, έγινε εκτενής συζήτηση για τα πολιτιστικά προβλήματα, δύναμης και δημοτικών διαμερισμάτων. Ο επικεφαλής των κλημακίων του Υπουργείου Πολιτισμού, συμπατριώτης μας Κώστας Γουβάδας, έδωσε απαντήσεις σε όλα τα θέματα και εστίασε τη δυνατότητα χρηματοδότησης των πολιτιστικών έργων του Δήμου στην ανάγκη σύστασης Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου, ο οποίος θα iεραρχεί και θα συντονίζει όλα τα πολιτιστικά δρώμενα, και θα έχει τη δυνατότητα χρηματοδότησης αυτών. Αυτό είναι το βασικό συμπέρασμα από τη σύσκεψη, και ίσως δεν χρειάζονται να μας το πουν, έπρεπε να το καταλάβουμε ωστερά.

Όμως δεν είναι ποτέ αργά, αρκεί, έστω τώρα, να σπεύσει ο Δήμος στη σύσταση του Πολιτιστικού Οργανισμού.

Ανακατασκευή του μνημείου των 106

ΣΥΝΑΝΤΗΣΑΜΕ το Δημάρχο Γιώργο Τσιαγκλάνη στο χώρο που ανακατασκευάζεται το μνημείο των 106 εκτελεσθέντων από φασιστικά στρατεύματα κατοχής, ως αντίονα για την ανατίναξη της γαλαρίας του Κούρνοβο.

Επίσης θα κατασκευασθεί πέτρινη θρύση, ένα παρεκκλήσι και θα φυτευθούν πλατάνια κατά μίκος του δρόμου προς το μνημείο.

Στη φωτογραφία ο Δημάρχος, ανάμεσα στις δύο πλάκες του

μνημείου, ο οποίος με ενδιαφέρον αναφέρθηκε στην προσπάθεια ανακατασκευής του μνημείου, στην όλη διαμόρφωση του χώρου, μέσα στον οποίο φυτεύθηκαν και 106 κυπαρίσσια.

Μνημείο πεσόντων Περιβολίου

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ του περιβολίου κοσμείται τελευταία από το μνημείο των πεσόντων αγωνιστών του χωριού, σε όλους τους αγώνες του έθνους, καθώς και του εμφύλιου πολέμου. Η πλάκα του μνημείου περιλαμβάνει όλα τα ονόματα των πεσόντων πατριωτών και κατασκευάσθηκε με δαπάνη του Περιβολίου Γρηγόρη Τσιαγκλάνη.

Η εφημερίδα μας «ΚΑΪΤΣΑ» πρότεινε σε προηγούμενο φύλλο της τη κατασκευή μνημείου πεσόντων Καϊτσιών στην πλατεία του χωριού μας. Όμως ο Πρόεδρος και το Τ.Σ. δεν πήραν τη σκετική απόφαση, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να προχωρήσει η κατασκευή του μνημείου. Δεν γνωρίζουμε τους λόγους της καθυστέρησης ή της άρνησης. Πάντως χρειάζεται ν' απαντήσουν στην πρότασή μας και περιμένουμε.

Δίπλα στο χώρο της κεντρικής πλατείας Περιβολίου κατασκευάσθηκε μια θαυμάσια παιδική χαρά. Και τα δύο αυτά έργα, απαραίτητα σε κάθε χωριό, θυμίζουν τον δραστήριο Πρόεδρο Βασιλί Θεοφανόπουλο. Μια ανάλογη παιδική χαρά έχει προγραμματισθεί να γίνει φέτος και στο χωρίο μας. Για το σκοπό αυτό έχει εγκριθεί από το Τ.Σ. το ποσό των 3.000.000 δρχ.

Δεν μένει παρά να περιμένουμε.

Αυτοκινητόδρομος Κεντρικής Ελλάδας

ΈΝΑ ΤΜΗΜΑ του αυτοκινητόδρομου της Κεντρικής Ελλάδας, που θα συνδέει τη Λαμία με την Εγνατία οδό, διέρχεται από τη Ξυνιάδα και από το Σιδηροδρομικό Σταθμό Αγγειών. Σεκινάει από τη Σκάρφεια φθάνει στη Λαμία - Λιανοκλάδι - Ξυνιάδα - Αγγεία και συνεχίζει για Ανάβρα - Σοφάδες - Καρδίτσα - Τρίκαλα - Καλαμπάκα - Εγνατία. Έχει προγραμματισθεί να είναι έτοιμο το 2008.

Ένα έργο σημαντικό για τη περιοχή μας και το χωρίο μας, που θα δώσει ταχεία διέξοδο και προς την Αθήνα και προς τη Θεσσαλία και τη Δυτική Μακεδονία.

Εκλογές στον Κυνηγετικό Σύλλογο Δομοκού

ΣΤΙΣ 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ έγινε στο Δομοκό η τακτική ανά διετία Γενική Συνέλευση των μελών του Κυνηγετικού Συλλόγου για την ανάδειξη των νέων μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου.

Εκδέχθηκαν τα εξής έξι (6) νέα μέλη του Δ.Σ.: 1) Γιώργος Μπουργανός, 2) Γιάννης Αργυρόπουλος, 3) Δημοσθένης Καραπότης, 4) Νίκος Δρακτίδης, 5) Γιάννης Παπαδημητρίου και 6) Νίκος Κερπινής.

Το νέο Προεδρείο του Συλλόγου κατηγορείτο προηγούμενο για οικονομικές ατασθαλίες. Έχουν εκτοξευθεί βαριές κατηγορίες. Γι' αυτό είναι ανάγκη να ξεκαθαρίσουν τα πράγματα. Αν οι κατηγορίες είναι βάσιμες να αποδοθούν στη δικαιοσύνη οι ένοχοι, αν όμως είναι απλές κατηγορίες και συκοφαντίες, τότε ν' ανακληθούν οι κατηγορίες και να πληρώσουν οι συκοφάντες. Περιμένουμε της εξελίξεις για ν' αποδώσουμε τη «του Καίσαρας» των Καϊτσιών.

Εκείνο που μετράει για τους Καϊτσιώτες κυνηγούς είναι αν το εκτροφείο θηραμάτων, που είχε προγραμματισθεί να γίνει στη «Μαγούλα» θα προχωρήσει από το νέο Δ.Σ. του κυνηγετικού Συλλόγου.

Επίσης το μόνιμο καταφύγιο θηραμάτων Μακρυράχης στην περιοχή της «Σέλινης» θα καταργηθεί όπως είχε αποφασίσει το προηγούμενο Δ.Σ. του Συλλόγου. Αυτό αν γίνει θα είναι σε βάρος του θηραματικού πλούτου της περιοχής μας. Σ' αυτό προστατεύεται όλα τα θηράματα, τη αγριογόνουνα, τα γαρκάδια, οι λαγοί και εμπλούτιζουν και τις άλλες περιοχές. Την κατάργηση των πεινασμάτων και των καϊτσιώτων κυνηγού, κωρίς να σκεφθούν την πρημιά των θηραμάτων και των αφανισμό τους από τη περιοχή μας. Και πότε δικαιολογία στη κυνηγούν σ' αυτό παράνομα οι Δραγνιτές κυνηγού. Όχι αυτή δεν είναι δικαιολογία, γι' αυτό το νέο Δ.Σ. του κυνηγετικού Συλλόγου πρέπει άμεσα ν' ανακαλέσει την απόφαση του προηγούμενου Δ.Σ. και οι αρμόδιες Υπηρεσίες να εξετάσουν τους πραγματικούς λόγους και όχι τους πλασματικούς που βρίσκονται στη σφαίρα της φαντασίας κάποιων κυνηγών.

Βλάβη στο δίκτυο ύδρευσης

ΤΗΝ 1^η ΙΟΥΝΙΟΥ σπηλεώθηκε βλάβη στο δίκτυο ύδρευσης του χωριού μας και το νερό πλημμύρισε τον κεντρικό δρόμο.

Αμέσως ειδοποιήθηκε ο Δήμος Ξυνιάδος, κλιμάκιο του οποίου έσπευσε αρέσως στον τόπο της βλάβης του δικτύου και σε ελάχιστο χρόνο αποκατέστησε τη βλάβη.

Σπηλεώνουμε το περιστατικό για να δεξουμε τον τρόπο λειτουργίας του Δήμου μας, σε αντίθεση με προηγούμενες εποχές, που σε ανάλογες περιπτώσεις το νερό έτρεκε επί μέρες οδόκληρες μέχρι να βρεθεί υδραυλικός για ν' αποκαταστεί τη βλάβη.

Λειτουργία στην Αγία Τριάδα Άνω Δρανίστας

ΣΤΙΣ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ έγινε πανηγυρική λειτουργία στο εκκλησάκι της Αγίας Τριάδας Άνω Δρανίστας, το οποίο κτίσθηκε σε περίοδο θέσην από τους αδελφούς Καψιώτη. Τη λειτουργία παρακολούθησε πλήθης κόσμου από την Άνω και Κάτω Δρανίστα, από τη Καΐτσα και από άλλα χωριά.

Έγινε αρικλαδαία και πρωτεύοντας καν γλυκά και αναψυκτικά.

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από το προηγούμενο

Επειδή πιστεύω ότι δεν έχει κάνει νόημα να συνεχίσω το χορό των απασθαλών στο δάσος του χωριού μας, αφού κανένας δεν συγκινείται κανένας δεν ευαισθητοποιείται και κανένας δεν έχει αποδρέψει από τους ιπταμένους φορείς για τη προστασία των οικονομικών συμφερόντων που απορρέουν από τη διαχείριση του δάσους. Φαίνεται ότι η οικονομική μοίρα του δάσους είναι να εξυπηρετεί ευκαιριακές εκείνων των λίγων συγχωριανών μας που έτυχε να έχουν τη δυναμική σχέση του υπεύθυνου στην εκμετάλλευση των δασικών προϊόντων, αφού οι πάσης φύσεως οικονομικές απασθαλεύσεις συνοδεύουν το δάσος από το απώτερο παρελθόν και μέχρι σήμερα. Γι' αυτό αφήνω το θέμα αυτό και θ' ασχοληθώ με το επίκαιρο θέμα της προστασίας του δάσους από τις πυρκαγιές.

Το δάσος του χωριού μας πριν υπάρχαν στο Δασαρχείο Λαμίας, στο Δασονομείο Δομοκού και στο Δασικό Σταθμό Μακρυρράχης. Αυτές οι υπηρεσίες είχαν την υποχρέωση της πρόληψης και της καταστολής των πυρκαγιών.

Οι αρμόδιοι υπάλληλοι, με τις συχνές επισκέψεις τους στο δάσος

Του Δημ. Παπαδοκοτσώλη Δασοπόνου

που είναι εξειδικευμένοι κυρίων στην κατάσβεση πυρκαγιών στις πολυκατοικίες και στα εργοστάσια, φαίνεται καθαρά από την τηλεόραση και το άγχος ακόμη και αυτών των τηλεπαρουσιαστών να σπεύσουν οι πυροσβεστικές δυνάμεις, όχι για να σβήσουν τη πυρκαγιά του δάσους και να σώσουν τα δάση, αλλά για να σώσουν τις αγροκτήσεις, τους οικισμούς, και ανθρώπους που κινδυνεύουν. Και οι από τηλεοράσεως ειδήσεις εντοπίζονται στο πόσα σπίτια κάλιναν, πόσοι άνθρωποι κινδύνευσαν, πόσες ήταν οι πυροσβεστικές δυνάμεις και στα «ψιλά» κάτι και για το δάσος και τους υπεύθυνους της πυρκαγιάς.

Δεν ξεχνάμε βέβαια και τις πυρκαγιές του παρελθόντος. Όμως τότε πάρα πολλές απ' αυτές είχαν άμεση αντιμετώπιση από τους δασοκούς υπαλλήλους, τους δα

Εικόνες μιας ζωής 1832 - 1881

Με τη χάραξη της μεθοριακής γραμμής, ύστερ' από πολλές περιπλοκές, διασκέψεις και σκληρές φάσεις πέντε χρόνων, Αμβρακικό - Παγασητικό, που περνούσε απ' την κορυφογραμμή της Όθρης, του γελαστού, χωμάτινου κι εύπλαστου βουνού, οι κάτοικοι της περιφέρειας Δομοκού, γεωργοί και κτηνοτρόφοι, πιστοί και ευσυνείδητοι, σεμνοί αγωνιστές της ζωής και της ελευθερίας, καταδικάστηκαν, σύμφωνα με τη συνθήκη, να συνεχίσουν τη ζωή της δουλείας, έτοιμοι πάντα για νέες εξορμήσεις. Στα μάυρα και πολυτάραχα χρόνια της σκλαβιάς, η ψυχή τους, πλημμυρισμένη απ' το θείο κρασί της πίστεως, αδιάφορη στις δοκιμασίες και στο θάνατο, έμεινε πάναγνη, αδούλωτη και ολοφύτευτη. Ιδανικοί και πονεμένοι, εκράτησαν σταθερή τη δάδα της τραγικής πορείας τους μέσα στο χρόνο. Δίπλα τους, οι κάτοικοι των μεθοριακών χωριών, βασανισμένοι και σφυρηλατημένοι, με της φτώχειας το σφυρί, πονούσαν για τους σκλαβωμένους αδελφούς. Ολόψυχη, πολύπλευρη και σημαντική ήταν η συμβολή τους σ' όλους τους σκληρούς αγώνες τους.

Η Φθιώτιδα αναδύόταν μεσ' από μια θάλασσα αιμάτων και στεναγμών, πόνων και δακρύων, θλίψεων και δοκιμασιών μιας μακροχρόνιας και πικρής δουλείας. Η ψυχή των κατοίκων είναι ακόμη ματωμένη. Δεν έχει απομείνει τίποτα όρθιο, εκτός απ' τις στήλες του καπνού, επάνω απ' το ολοκαύτωμα και τ' αποκαίδια. Έμειναν κλεισμένοι στο γκρεμισμένο και άπαρτο κάστρο της καρδιάς τους. Επάνω απ' τα χαλάσματα, άρχισαν να ξαναφυτεύουν τα καμένα δάση της ελιάς και της δάφνης και να σηκώνουν, κάτω απ' τον αρχαίο ουρανό μας, πέτρα με πέτρα, τα γκρεμισμένα καλύβια τους.

'Υστερ' απ' τη δολοφονία του κυβερνήτη Ιωάννη Καποδιστρία και την εγκατάσταση στην Ελλάδα του Όθωνα, άρχισαν σ' όλη την Ελλάδα οι αντεδικήσεις, οι ληστείες και οι δολοφονίες. Επικράτησε ένα πνεύμα διχόνιας και αναταραχής. Οι τιμοί αγωνιστές του Εικοσιένα, απροστάτευτοι, άστεγοι και πικραμένοι, παραμερίστηκαν απ' τους μισθοφόρους Βαυαρούς και οι επιτήδειοι κατέλαβαν τα κτήματα του Τούρκων, που απεχώρησαν. Πολλοί απ' αυτούς, κατατρεγμένοι, αναγκάστηκαν ν' ανεβούν και πάλι στα βουνά, διαμαρτυρόμενοι για τη σκληρή και άδικη μεταχείριση.

Οι στερήσεις, η φτώχεια, η ανασφάλεια αποτελούν τις βασικές και

αρχικές αιτίες της ληστροκρατίας, που ακολούθησε, με διαρπαγές της περιουσίας, διώξεις και εγκλήματα, σε βάρος του πληθυσμού. Με την πάροδο του χρόνου, διάφοροι φυγόδικοι, εγκληματίες και ληστρικές συμμορίες – ακόμη και άτακτοι Τούρκοι – μπανόβγαιναν στα σύνορα, λεηλάτωντας τις περιουσίες των κατοίκων των παραμεθόριών χωριών και σκοτώντας ευπόρους για εξαγορά με λύτρα ή φτωχούς, για λόγους αντεκδικήσεως. Το ληστρικό πνεύμα εκδηλώθηκε σε μεγάλη έκταση. Οι επικρατούσες ιδιαιτερες συνθήκες εδώ συνέβαλαν, ώστε η ληστεία να πάρει τεράστιες διαστάσεις. Ήταν επόμενο, οι κάτοικοι των Τουρκοκρατούμενων χωριών, όπως και των παραμεθόριων, να υποστούν τη δεινά των ληστρικών επιδρομών. Οι φλογερός αγωνιστής, γραμματικός και λόγιος στρατιωτικός του ιερού αγώνα Νίκ. Κασομούλης (1790 - 1872) και οι καθηγητές Γιάννης Κολιόπουλος και Σπύρος Μπρέκης μας παρέχουν πολύτιμα στοιχεία στα σχετικά βιβλία τους.

Κατά το μακρό διάστημα της συνεχίσεως της δουλείας της Θεσσαλίας, της Ηπείρου και της Μακεδονίας, έγιναν πολλές απελευθερωτικές προσπάθειες απ' το μικρό Ελληνικό Κράτος για την απελευθέρωσή τους. Τα τρία επαναστατικά κινήματα (1854, 1866 - 1869 και 1876 - 1878), με τη συμμετοχή ανταρτικών σωμάτων της ελεύθερης και της υπόδουλης πατρίδας, προκάλεσαν ρίγη συγκινήσεως κι ενθουσιασμού στον υπόδουλο λαό, χωρίς δυστυχώς, να δικαιωθούν. Άγια και χαρμόσυνη μέρα η 8η Αυγούστου 1881. Ο νικηφόρος Ελληνικός Στρατός απελευθέρωσε το Δομοκό και η Θεσσαλία ενώθηκε με τη Μητέρα Πατρίδα, αφού χαράχτηκε νέα οροθετική γραμμή στο δρόμο Τυρνάβου - Ελασσόνας, σύμφωνα με τη διάσκεψη της Κωνσταντινουπόλεως. Μια νέα Ελλάδα δημιουργήθηκε, μέσα στο σύγχρονο κόσμο, για να συνεχίσει την υπέρλαμπρη ιστορία της, στο μεταίχμιο των τριών ηπείρων, φύλακας των μεγάλων αξιών του ανθρώπου και της ζωής, για την οποία και μόνη, θα έλεγε κανείς, ότι προφήτεψε ο μεγάλος Ησαΐας: «Τέθηκά σε εις φω Εθνών, του είναι σε εις σωτήριάν, έως εσχάτου της γης». Η ιστορία των χωριών της περιοχής του Δομοκού έχει συμπορευθεί, επί αιώνος, με τη ζωή της λίμνης της Ξυνιάδας. Πανάρχαιοι μύθοι, αθάνατες μνήμες και πολυύμνη-

τού κ. ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΑΟΥ
Επίπτη Δημοτική Εκπ/σεως

τες παρουσίες ερεθίζουν γονιμά τη φαντασία. Θρύλοι και παραδόσεις, στα ζοφερά χρόνια της Τουρκοκρατίας, κυλούσαν και στοχειωναν τα νερά της, τα βουνά και τους καμπους. Η ηχώ τους φέρνει απόλαυση του μακρινού παρελθόντος στη σκεψή των κατοίκων, των επισκεπτών και των ταξιδιωτών. Μακάριοι κι ευτυχισμένοι, τη συντρόφευαν, σ' ολη τη ζωή τους, με τη λαμψη της ψυχής τους και το υπεροχό ηθος τους. Εδώ τους έριξε ο Θεός, για να εκπληρώσουν την επιταγή της μοίρας τους, εκφράζοντας το μεγαλείο της ψυχής τους και την απαρασέλευτη πίστη τους στην ελληνική παράδοση, που μένει ακατάλυτη στο πείσμα των πόνων και των δυσχερειών. Τώρα, η θρυλική λίμνη δεν υπαρχει πια, από πολλά χρόνια. Υπέκυψε στη μοίρα της, θύματα των πανίσχυρων τεχνικών μέσων του ανθρώπου. Όλη η ιστορική αυτή περιοχή, με τα πυκνά συνταρακτικά γεγονότα, καταπληγμένη από βαρβαρους λαούς και πλημμυρισμένη από φως και αγώνες, γαλήνη και ωραίους στοχασμούς, πόσα έχει να μας δηγηθεί απ' τα περασμένα: τα δισεκτα χρονια, τους οργισμένους καιρούς και τις λαμπρές δόξες!

Όταν έρχεται η ευλογημένη ώρα και ξαναλάμπει στις ψυχές μας το ακήρατο ελληνικό φως, η ευγνωμοσύνη μας υψωνεται ως τον ουρανό για το ύψιστο αγαθό της ελεύθερίας, που μας χαρίσαν οι πατέρες μας, μ' εξαγορά, πόνου, δακρυων και αιμάτος.

Τώρα, 169 χρόνια απ' τη δημιουργία του πρώτου ελεύθερου Ελληνικού Κράτους και 120 απ' την απελευθέρωση της Θεσσαλίας, μαζί με την αναδρομή πλούσιας μινήμης και την τιμητική σπονδή, οφείλουμε σήμερα μας να προβληματίζομαστε συνεχώς και ν' αναζητούμε τη σωτηρία μας, σε μια βαθύτερη αυτογνωσία, προφυλάσσοντας τον εαυτό μας απ' τον αφόρητο μοχθό και την αυξανόμενη φθορά.

Διάπορη υψώνουμε προσευχή στο Δημιουργό του κόσμου, που κατευθύνει τα βήματά μας κι ευλογεί τις σκεψεις μας:

— Μακάρι απ' τον ευλογημένο αυτόν τόπο ν' ακτινοβολεί πάντα φως, για να θερμάνει τις ψυχές των ανθρώπων σε υψηλά έργα κι ευγενικούς οραματισμούς. «Να έχουν — γράφει ο Ι.Μ. Παναγιωτόπουλος — χλωρή την καρδιά τους και να κρατούν αξεμέθυστη μέσα τους τη συνείδηση της ώρας της πρώτης».

μους σύμφωνα με τον Καποδιστριακό Νόμο, που η βουλή των Ελλήνων ψήφισε πριν από τρία χρόνια και ο οποίος εφαρμόζεται σε όλη την Ελλάδα με θετικά αποτελέσματα. Οι καταστροφικές συνέπειες από την εφαρμογή του Νόμου βρίσκονται μάλλον στη σφαίρα της συγγραφικής φαντασίας του Κώστα Μπιλίρη, ο οποίος παίζει με τις λεξίες και δεν βλέπει την πραγματικότητα.

Πάντως η εφημερίδα μας «ΚΑΪΤΣΑ» πιστή στις δημοκρατικές αρχές της δημοσιεύει παρακάτω το άρθρο του Κώστα Μπιλίρη για πληρέστερη ενημέρωση. Όσον αφορά το ίδιο κτητησιακό καθεστώς της εφημερίδας «ΚΑΪΤΣΑ», το γνωρίζουν όλοι ότι ανήκει στο Σύλλογο, και αποτελεί όργανο ενημέρωσης των πραγματικότητας.

Βέβαια τα κέρδη των κόπων, της αγωνίας, του χαμένου χρόνου και των εξόδων τα εισπράττει ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας Τάκη Παπαδοκοσώλης, ο οποίος εισπράττει και την καλοπροσάρτη ή κακοπροσάρτη κριτική από πάρα πολλούς αναγνώστες.

Αυτά φίλε Κώστα Μπιλίρη, αφού καλύτερα από όλους τα γνωρίζεις εσύ.

Από τις ομορφίες του τόπου μας

Στη φωτογραφία πρόχειρη κτηνοτροφική εγκατάσταση στη δασική θέση «Σκαρ το ίσιωμα» φτιαγμένη με επιμέλεια στη σκιά των δέντρων. Διακρίνονται καρδάρια - μπετόνια γάλακτος και άπλαστη σκεύη, καθώς τα πρόχειρα υπνοδωμάτια του προσωπικού κυρία σύζυγος του κτηνοτρόφου - ενοικιαστή... η οποία ποζεί το γνήσιο τυρί από το γάλα των γιδιών. Ένα τυρί άριστης ποιοτικής και αρωματικής γεύσης.

Σπάνιες ομορφίες του τόπου μας, που είναι ανάγκη να διατηρούνται και στο μέλλον. Επιπλέον είναι ένα έσοδο για τη συνταιρισμό του χωριού μας ο οποίος πρέπει να συμβάλλει στη διατήρηση της κτηνοτροφίας στην περιοχή μας.

Και με την ευκαιρία αυτή πρέπει να πούμε ότι πράγματι ο Αναγκαστικός Συν/σμός φρόντισε τα τελευταία χρόνια και κατασκευάσθηκαν δύο ποτίστρες, στα «Ταπιά» με το νερό της πηγής «Μαρίας τον άμπλα» και στο «Γεωργάκη πιβάδι» με το νερό της ομώνυμης πηγής. Βέβαια χρειάζεται να συνεχισθούν τα έργα για την εξυπόρετη προστασία της κτηνοτροφίας, τόσο από το Συν/σμό, όσο και από το Τ.Σ. Πρέπει να γίνουν κι άπλες ποτίστρες, στέγαστρα, δρόμοι κ.π.

Όπα αυτά θα βοηθήσουν την ανάπτυξη της ντόπιας κτηνοτροφίας και στη προσέδευση ετεροδημοτών κτηνοτρόφων, οι οποίοι, κατά τους θερινούς μήνες θα συμβάλλουν με τα κοπάδια των στράτων στην πρόληψη των πυρκαϊών των δασών και των δασικών εκτασών. Η σύμβαση του Αναγκ. Συν/σμού με την εταιρία «Εθνικά Πάρκα» με την οποία παραχωρείται ο «κούμαρος» για αξιοποίηση... αντί του ποσ

1941-1951: «Η Ματωμένη Δεκαετία»

Β' ΜΕΡΟΣ

Νάμαστε κιδίας στη δεύτερη συνέχεια της έρευνας. Σημειώνω αμέσως και το τηλέφωνό μου. 9024639.

Οποιαδήποτε παράλειψή μας, οποιαδήποτε ένταση σας, όποιο λάθος μας, θέλετε να διορθώσετε, πάρτε στο παραπάνω τηλέφωνο και πέστε μας. Οποιαδήποτε παρέμβαση, οποιαδήποτε συμπλήρωση, οποιαδήποτε ίδεα και βοήθεια επινόηστε και σκεφτείτε να μας προσφέρετε, είμαστε πρόθυμοι να τη δεχθούμε.

Αν ενοχληθείτε από κάτι και σας έρθει να τα σουρέτε, πάρτε στο τηλέφωνο και ψάλτε μας τον αναβαλλόμενο.

Κάποιοι, διαβάζοντας την αναφορά μας στα ζώα που είχε το χωριό μας στα 1940 - 41 φρόντισαν να μας υπενθυμίσουν πως υπήρχαν και τα Χριστιανικά γελάδια, τα Ψαλιδένια (Καραγιανένια) γελάδια και τα γουρούνια τα Παπαδοκοτιώλεντικα.

Το κακό είναι στο διάστημα που δεν υπάρχουν στήμερα. Όταν φέρνω στο νου μου εκείνο το πρόσωπο του χωριού, με τα κοπάδια και τα γεννήματα, με τους κάμους γεράτους αγροτιά, με τα δάση γεμάτα ζώα, με τις αυλές γεμάτες παιδιά, νιώθω μια θλίψη για την εξαφάνιση τους. Την ανεπανόρθωτη.

Όμως δεν πρέπει να θρηνολογήσω άλλο για το χθες που έφυγε και για την όμορφη εικόνα του χωριού που σβήνει. Θα προχωρήσω αμέσως στις συνεντεύξεις, τις σχετικές με την έρευνα.

Επιμένω πως είμαστε ανοικτοί για κάτι που θέλετε να προσθέσετε ή να διορθώσετε, εφόσον το θεωρήσετε λάθος.

Ενδεχομένως μάλιστα να προσφέρετε μεγάλη υπηρεσία στην έρευνα και μεγάλη ευχαρίστηση σε κάποια μερίδα αναγνωστών.

Διάλογος με το Γιάννη Πέτρου

ΕΓΩ – Σου έχω μια ερώτηση από αναγνώστη της εφημερίδας. Όταν το 1943 και 44 ήμασταν στα κονάκια, είχαν δύο τα αναγκαία για επιβίωση. Και πώς άντεξαν δύο δεν είχαν; Υπήρξε αλληλοκάλυψη;

ΑΥΤΟΣ – Εγώ τουλάχιστον δε υπήρχαν νηστικούς. Μην ξεχνάμε πως κατεβαίναμε και καλλιεργούσαμε συνεχώς και αδιαλείπτως, τα χωράφια στον κάμπο και τους κήπους στο χωριό.

ΕΓΩ – Και οι Γερμανοί, που βρίσκονταν στο Σιδ. Σταθμό;

ΑΥΤΟΣ – Δεν έτυχε να ενοχλήσουν καλλιεργητές.

ΕΓΩ – Τότε, γιατί πήγαμε στο δάσος πανικόβλητοι και δε μείναμε στο χωριό;

ΑΥΤΟΣ – Δε μπορείς να κοιμάσαι ξένοιαστος δίπλα σε ένα κοπάδι ύπνεις. Κάποια στιγμή

Η ΚΑΪΤΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ, ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, ΤΟΝ ΕΜΦΥΛΙΟ

Μια πρόταση του Συλλόγου – Έρευνα και επιμέλεια: Κώστας Μπιλίρης

χυμάνει και σε τρώνε.

ΕΓΩ – Οι αντάρτες πώς έλυναν το δικό τους πρόβλημα διατροφής;

ΑΥΤΟΣ – Ένα μεγάλο μέρος των αναγκών τους το κάλυπταν ασφαλώς οι χωρικοί. Θυμάμαι να ζυμώνονται και να ψήνονται και μερικές φουρνιές καρβέλια και για τους αντάρτες.

ΕΓΩ – Ουκ επ' άρτω μόνον ζήσεται άνθρωπος. Ο άνθρωπος, λέει το Ευαγγέλιο, δε μπορεί να ζήσει μόνο με ψωμά.

ΑΥΤΟΣ – Πότε - πότε έρχονταν και με λεφτά για ν' αγοράσουν κι άλλα είδη.

ΕΓΩ – Πότε - πότε έρχονταν και με λεφτά για ν' αγοράσουν κι άλλα είδη.

ΕΓΩ – Και τι δύναμη είχαν τότε τα χαρτονομίσματα;

ΑΥΤΟΣ – Έχεις δίκιο.

ΕΓΩ – Λένε πώς τους ενίσχυαν με ρίψεις τροφίμων και οι Άγγλοι.

ΑΥΤΟΣ – Σε ορισμένες άλλες περιοχές ίσως. Εκεί σε μας δε φάνηκε τέτοιο πράγμα. Μου εδίνην την εντύπωση πως είχαν δημιουργήσει ένα καλό σύστημα τροφοδοσίας.

ΕΓΩ – Είχαμε ικανή συμμετοχή συγχωριανών μας στον ΕΛΑΣ;

ΑΥΤΟΣ – Οργανώθηκαν αρκετοί. Οι πρώτοι πάντως τρεις που κατατάχτηκαν στον ΕΛΑΣ ήταν ο Σανίδας Δημήτριος του Σπύρου, ο Μπουλούδης Γεώργιος του Χρήστου και ο Κώστας Σαμαράς του Νικολάου.

ΕΓΩ – Επιστρέψτε δεν έγινε.

ΑΥΤΟΣ – Όχι. Ούτε ζοριλίκι. Μόνο κήρυγμα και υποσχέσεις για μια καλύτερη μέρα. Υπήρχαν και μερικοί που δεν είχαν τι άλλο να κάνουν και προσέτρεξαν αμέσως στο κάλεσμα του Αρη, όταν πέρασε από κει. Ήταν διάφοροι πλιατσικολόγοι και φυγόδικοι.

ΕΓΩ – Οι μηνύμενοι στις αριστερές ίδες, βρήκαν τη μεγάλη ευκαιρία.

ΑΥΤΟΣ – Εγώ πιστεύω πως δεν είχαμε στο χωριό μυημένους αριστερούς. Την κομμουνιστική θεωρία, άρχισαν να τη διδάσκουν κάποιοι ξένοι που εργάζονταν στα Έργα της Εταιρίας Συνιάδος.

Τι λέει ο Σταύρος Παπαγεωργίου

ΕΓΩ – Πώς είχαν διαμορφωθεί τα ιδεολογικά ρεύματα στο χωριό μέχρι την Κατοχή;

ΑΥΤΟΣ – Υπήρχαν και μερικοί κομμουνιστές. Η δράση τους είχε περιοριστεί σε κλειστό κύκλωμα.

ΕΓΩ – Τι θα μπορούσαν να φοβηθούν;

ΑΥΤΟΣ – Είχαμε δικτατορία. Την ξέχασες

τη δικτατορία του Μεταξά; Τα νησιά γεμάτα ανεπιθύμητους. Τους πότιζε ρετσινόλαδο.

ΕΓΩ – Είχε συλληφθεί κανένας στην περιοχή μας για τα κοινωνικά του λεγόμενα φρονήματα;

ΑΥΤΟΣ – Για μας εκεί δεν είχα ακούσει.

ΕΓΩ – Οι εμφορούμενοι από αντίθετες ίδες, ήταν φανατικοί;

ΑΥΤΟΣ – Όχι. Ο φανατισμός άρχισε στην Κατοχή. Ήταν ήσυχοι μέχρι τότε. Και όσοι ήθελαν τον κομμουνισμό, πίστευαν και δεν πίστευαν πως θ' αλλάζουν τα πράγματα.

ΕΓΩ – Οι συνθήκες βοηθούσαν στην αναζήτηση μιας αριστερής κοινωνίας;

ΑΥΤΟΣ – Υπήρχε λασπαρί. Το λασπαρί είναι λασπαρί. Ταλαιπωρία. Ελάχιστοι σπούδαζαν. Ελάχιστοι κόταγαν να πάνε και παραπέρα. Ποιος σε περίμενε;

ΕΓΩ – Κρατική φροντίδα δεν εμφανίζονταν ποτέ;

ΑΥΤΟΣ – Πού τέτοιο πράμα;

ΕΓΩ – Οπότε προέκυπτε χώρος και τρόπος να αναπτυχθεί το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας;

ΑΥΤΟΣ – Μέχρι την Κατοχή τα μεγάλα ποτάμια ήταν δυο. Οι Βασιλικοί και οι Βενιζελικοί.

ΕΓΩ – Οι Βασιλικοί ήταν δύο με το Μεταξά;

ΑΥΤΟΣ – Έτσι φαντάζομαι.

ΕΓΩ – Στην Κατοχή ποιοι μπήκαν επικεφαλής του αριστερού κινήματος στο χωριό;

ΑΥΤΟΣ – Γραμματέας του Κ.Κ.Ε. ο Φωτάκιας (Χρήστος Φωτόπουλος). Και υπενθύνος του ΕΑΜ ο Κουτσός (Γιώργος Κουτρούμπας).

ΕΓΩ – Ήταν καταρτισμένοι;

ΑΥΤΟΣ – Στους στραβούς βασιλεύουν οι μονόφθαλμοι.

ΕΓΩ – Δεν ήξεραν να αναπτύξουν επιχειρησιαλογία;

ΑΥΤΟΣ – Από προσωπική περία ξέρω λίγα να σου πω. Συνήθως τα ίδια και τα ίδια έλεγαν. Ο Κουτσός ήθελε να δείχνει «λέγειν» μπροστά στον κόσμο. Ύστερα ξέρεις τι έκανε. Τα γύρισε. Έγινε δεξιός.

ΕΓΩ – Μπορούμε να τον κατηγορήσουμε γι' αυτό;

ΑΥΤΟΣ – Εγώ Κωστάκη, δεν κατηγόρησα ποτέ κανένα.

ΕΓΩ – Το ξέρω Σταύρο. Θα τα ξαναπούμε αν χρειασθεί.

Η παρέμβαση της Ευδοκίας Οικονόμου

Η – Τηλεφωνώ, όχι επειδή και μόνο το υπο-

σχέθηκα στην τυχαία συνάντησή μας, αλλά θέλω να πω μερικά πράγματα, σχετικά με την έρευνα και την εφημερίδα

Ο – Πέστα χωρίς καμιά επιφύλαξη.

Η – Ο χορός της έρευνας καλά άρχισε και καλά κρατεί πιοτεύων.

Ο – Μετά την έκδοση του τελευταίου φύλλου, πήρα λίγα τηλεφωνήματα. Τα πιο λίγα από όλες τις φορές.

Η – Εισπράττεις κάτι αρνητικό;

Ο – Όχι. Νομίζω καιροφυλακτούν. Σα να περιμένουν δύο, να εκδηλωθούν πρώτα κάποιοι άλλοι. Δύο μου ζήτησαν να φτάσω γρήγορα στον Εμφύλιο

Η – Αυτό θα ήταν λάθος. Ο Εμφύλιος είναι το αιτιατό μιας διαδικασίας. Μην παραβλέψεις τα στάδια που προηγήθηκαν.

Η – Αντίσταση για παράδειγμα, εμφανίζεται μέσα από βιβλία, όσο και από έρευνες, αλλά και από τα τραγούδια που ενέπνευσε, ένας θρίαμβος του Εμφύλιου

Η – Το ήταν από την αγροτική ζωή. Την έχει καταγείλει και ο εθνικός μας ποιτής, ο Σολωμός. Σχετικά πάντως με τις εξελίξεις της Κατοχής, ήθελα να ρωτήσω. Εκεί στο δικό μας τόπο, υπήρξε γυναικεία προσφορά στην Εθνική Αντίσταση;

Η – Δεν εννοώ τον Εμφύλιο και τις Επιστρατεύσεις. Θα ήθελα να μάθω από κάποιους αρμόδιους, ή στο υπόταμο, που έστω ενημερωμένους, ποια η θέση και η προσφ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΕΙΣ

Δημοσιεύουμε την άποψη του Λεωνίδα Παπαντώνη, από την Παναγιά Ξυνιάδος για το βιβλίο του Θεόδωρου Αποστολόπουλου.

Φίλε Θόδωρε,

Εύχομαι το σημαντικό σου βιβλίο με τίτλο ΟΜΒΡΙΑΚΗ να σε δικαιώσει τα μέγιστα για την πρωτόγνωρη απόφαση του να μελετήσεις και καταγράψεις την ιστορία του χωριού σου και ως ένα σημείο και της περιοχής μας. Ηέρευνα, η ωραία σου διάθεση και τη τεκμηρίωση είναι δεδομένα. Ελπίζω η προσπάθειά σου να ξεκίνησε και να είναι απόσταγμα πίστης και αγάπης για το χωριό με τη γνησιότητά του, τις παραδόσεις του αλλά και τα προβλήματα καθημερινότητας που αντιμετωπίζει.

Τα προβλήματα τα πιο σοβαρά είναι αυτά που προήλθαν από την ανθρώπινη παρέμβαση στο περιβάλλον για διάφορους λόγους με θετικά αποτελέσματα στο παρελθόν και αρνητικά στο παρόν και στο μέλλον.

Κάθε παρόμοια προσπάθεια είναι επαινετή και θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με τη πρέπουσα σοβαρότητα από την τοπική κοινωνία.

Χαίρομαι ιδιαίτερα που με συνδέει συγγένεια αλλά και φίλια μαζί σου Θόδωρε και οφείλω σε σένα το πρώτο ερέθισμα να σπουδάσω την ίδια επιστήμη όταν εσύ είχες τελεώσει.

Ελπίζω ακόμη ότι θα είσαι κοντά μας στην προσπάθεια για την ένταξη της μελέτης Επαναδημιουργίας της Λίμνης μας στο Ταμείο Συνοχής.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΗΣ
(Με αγάπη για το συγγραφέα και
απεριόριστη εκτίμηση για την
εφημερίδα «Καΐτσα»)

★ ★ ★

Τη Μεγάλη Εβδομάδα συναντήσαμε το συγχωριανό μας Χαρίλαο Πατρίδα, ο οποίος διέθεσε δωρεάν στους συγχωριανούς μας το βιβλίο του με τίτλο «ΚΑΪΤΣΑ (ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗ) ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ (ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ - ΜΥΘΟΙ - ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ - ΕΘΙΜΑ)». Μας έδωσε ένα βιβλίο για τη βιβλιοθήκη του Συλλόγου και μερικά άλλα για τα μέλη του Δ.Σ.

Διάβασα με πολύ ενδιαφέρον και πολλή προσοχή, το βιβλίο αυτό και διαπίστωσα το μεγάλο αγώνα, την αγωνία και το πείσμα του Χαρίλαου για να συλλέξει όλα τα στοιχεία της αρχαίας και της νεότερης ιστορίας του χωριού μας, να τα ταξινομίσει, να βρει τις ιστορροπίες, ν' αποδώσει «τα του Καίσαρος των Καίσαριν» και να τα θέσει στη γνώση και στην κρίση των συγχωριανών μας, των νυν και των μελλοντικών γενεών που θα θελήσουν να μάθουν την ιστορία του χωριού μας. Είναι το πρώτο βιβλίο που κυκλοφόρησε με πλήρη στοιχεία και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία. Η εφημερίδα μας «ΚΑΪΤΣΑ» έχει καταγράψει πολλά από αυτά στα διάφορα τεύχη της και θα συνεχίσει να τα παρουσιάζει και στο μέλλον.

Όμως η έκδοση του βιβλίου του Χαρίλαου Πατρίδα έχει ιδιαίτερο κοινωνικό και ιστορικό ενδιαφέρον και ήταν απαραίτητη για τη βιβλιοθήκη των ιστορικών του μέλλοντος.

Τα οποιαδήποτε λάθη και οι οποιεσδήποτε παραλήψεις δεν μειώνουν ούτε κατ' ελάχιστο τη μεγάλη αξία της έκδοσης.

Χαρίλαε, συγχαρητήρια.

★ ★ ★

Μια άλλη έκδοση, με τίτλο «ΟΜΒΡΙΑΚΗ» είναι και το βιβλίο του Ομβριακής Εεόδωρου Αποστολόπουλου, η παρουσίαση του οποίου έγινε από τον ίδιο το συγγραφέα και από το Δήμαρχο Γιώργη Τσιαγκλάνη στις 8 Απριλίου στην Ομβριακή. Στη παρουσίαση του βιβλίου παραβρέθηκαν πάρα πολλοί προσκεκλημένοι καθώς και πλήθος Ομβριακιτών που επεκρότησαν με ενθουσιασμό την ομόρφη έκδοση του βιβλίου, στο οποίο γίνεται ιστορική, δημογραφική, οικονομική και λαογραφική διαδρομή από τα μέσα της Τουρκοκρατίας μέχρι σήμερα. Η έκδοση της «ΟΜΒΡΙΑΚΗΣ» του Θεόδωρου Αποστολόπουλου, αποτελεί ιστορικό μνημείο και πιστεύουμε ότι θα βοηθήσει τα μέγιστα τις νεότερες γενιές και θα βγουν γνήσια συμπεράσματα για τη ιστορία και τον πολιτισμό της περιοχής μας.

★ ★ ★

Μια νέα έκδοση είναι και το βιβλίο «ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ» του συμπατριώτη μας από το θαυμακό Αριστείδη Πετρόπουλο, συγγραφέα, συνταξιούχου Α' μηχανικού του Ε.Ν., ο οποίος έχει συγγράψει και εκδόσει πολλά βιβλία με θαλασσινές κυρώσιμες από τη μακροχρόνια υπηρεσία του στο Ε.Ν., και την εμπειρία του από τις παγκόσμιες θάλασσες.

Το νέο βιβλίο είναι θαυμάσιο και τον ευχαριστούμε που μας έκανε τη τιμή να μας το αφιερώσει.

Συγχαρητήρια Αριστείδη, και κουράγιο για νέες εκδόσεις.

Τάκης Παπαδοκοτσώλης

★ ★ ★

Εμφύλιος και Χαρ. Πατρίδας

Σχόλιο του Κώστα Μπλίρη

Το βιβλίο του Χαρίλαου Πατρίδα «ΚΑΪΤΣΑ (ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗ) ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ» αποτελεί μια θετική καταγραφή στοιχείων, γύρω α-

πό το πως διαμορφώθηκε η κοινωνική και ιστορική διαδρομή του χωριού μας. Αποδεικνύεται χρήσιμο, έστω και σαν ευκαιρία να αντιπαρατεθεί κάποιος, εφόσον διαπιστώσει λόγους.

Το χειροκροτούμε για την αγάπη του στην ιδιαίτερη για μας γνωστή της γης που λέγεται Καΐτσα και το υποδεχόμαστε σαν μια σοβαρή προσπάθεια επών με πολλά ξενύχτια.

Τα ιστορικά στοιχεία δεν κοίτονται μπροστά σου ν' απλώσεις και να τα μαζέψεις. Βρίσκονται θαμμένα παραμέσα. Βαθύτερα. Και μερικά έχουν σκουριάσει και διαλυθεί. Πρέπει να ανασυνθέσεις τη σκουριά τους για να την κάνεις μαρτυρία και αποδεικτικό υλικό.

Πολλά μορεί να πει και να γράψει κανείς γι' αυτό το βιβλίο. Εγώ λόγω της έρευνας που εξελίσσεται παράλληλα στην εφημερίδα, θα πάω στο κεφάλαιο «Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ» και θα κάνω επίκεντρο τη λέξη «ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ». Ο συγγραφέας την αναφέρει τέσσερες τουλάχιστον φορές στις σελίδες 44 και 45, να χαρακτηρίσει τους σκοτωμούς δεξιών χωριανών μας από αριστερούς.

Ωστε λοιπόν οι «εκτελέσεις» που επιβλήθηκαν από τα ανταρτοδικεία, ήταν αντίποινα. Ήταν πράξη εκδίκησης και μοχθηρίας;

Τα αντίποινα, ο λαός μας τα έχει υποστεί από ισχυρούς δυνάστες και από εχθρούς του έθνους μας.

Αντίποινα εφάρμοσαν οι Τούρκοι, επειδή ήταν κατακτητές και φανατισμένοι εναντίον μας.

Με αντίποινα πήγαν να εξαφανίσουν το 1913 οι Βούλγαροι τους ελληνικούς πληθυσμούς της Μακεδονίας, όταν διεπίστωσαν πως χάνουν την αναμέτρηση που έκινησαν οι ίδιοι.

Αντίποινα εφάρμοσαν οι Χιτλερικοί επειδή ήταν καθάρματα από ιδεολογία και πεποίθηση.

Με αντίποινα εκδηλώθηκαν οι Άγγλοι στην Κύπρο στη δεκαετία του Πενήντα, επειδή είναι ψυχροί δολοφόνοι των λαών.

Με αντίποινα ενεργούν οι Εβραίοι, τηρώντας το «οφθαλμόν αντί οφθαλμού» του Μωσαϊκού Νόμου. Γ' αυτούς η σκληρή εκδίκηση είναι μορφή επιβολής νόμιμης τιμωρίας για φυλετική επίβλεψη.

Όμως «αντίποινα» και οι Έλληνες κομμουνιστές; Και μάλιστα όπως παραγέλλει ο φιλόλογος και θεολόγος Χαρίλαος Πατρίδας στη σελίδα 14 της σελίδας 45 του εν λόγω βιβλίου «ΤΥΦΛΑ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΔΕΙΞΗ ΦΥΣΙΚΑ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ... ΑΦΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΠΙΑΣΟΥΝ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΗΘΕΛΑΝ, ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΣΑΝ ΑΘΩΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ».

Δηλαδή η τοπική κομματική οργάνωση, ήταν μια παρέα ψυχρών δολοφόνων, που έβγαζαν το άχτι τους;

Δηλαδή η απόφαση της θανάτωσης είχε προκατασκευασθεί από τα αιμοχαρή ένοπτικα κάποιου χωριανού μας κομμουνιστή;

Και η σύνθεση του Ανταρτοδικείου; Μπουρμπούληθρα; Συνεδρίασε στη Βουλγάρη για να επικυρώσει την επιθυμία ενός διεστραμμένου που την εξέφρασε στην Καΐτσα;

Και η διαδικασία της ανάκρισης και της εξέτασης; Φούμαρα;

Και ο «συναγωνιστής» λαϊκός συνήγορος, που ορίζονταν να υπερασπιστεί τον «κατηγορούμενο» ήταν μπαρούφα και ψευδεπίγραφο;

Και ο «ασύρματος» που είχε ο κρατούμενος; Μια πρόχειρη και αναπόδεικτη συκοφαντία;

Και η κατηγορία της συγκέντρωσης όπλων, μια μπούρδα;

Και ο προσδιορισμός του κρατούμενου ως «μοναρχοφαστά» μια πρόφαση;

Και η καταγγελθείσα συνεργασία με τον «εχθρό» μια εφεύρεση;

Και τα παιδιά των φονευθέντων που θα έμεναν ορφανά; Και η στέρηση της ζωής, προκαλούσε σε μερικούς ευχαρίστηση; Μα έτσι ευτελίσαμε και το νόημα του θανάτου και της θυσίας! Οι σφαγμένοι δεν κατέλαβαν και γιατί έχαναν τη ζωή τους...

Ωστε λοιπόν, αντίποινα! Πράξη εκδίκησης και μοχθηρίας! Και σκέψου να έμπαιναν στο Δομοκό οι αντάρτες, όταν το μεγαλύτερο μέρος των χωριανών είχε διοχετευθεί εκεί;

Το τι μακελειό θα γίνονταν, μας το βεβαιώνει ο Χαρίλαος Πατρίδας στην ίδια σελίδα και στη σελίδα 24.

Ευτυχώς η επιχείρηση κατάληψης του Δομοκού από τους αντάρτες απέτυχε την τελευταία στιγμή. Αν πετύχαινε τότε θα χρειάζονταν και άλλες σελίδες για να αναφέρουμε τα ονόματα των φονευθέντων χωριανών, αφού ένα μεγάλο μέρος από τους φυγάδ

Παραδειγμένα

Tη Μ. Παρασκευή (13.4.2001) βρέθηκα στο χωριό μας, όπου εντελώς τυχαία έπεσε στα χέρια μου το εκδοθέν, από το συγχωριανό μας Χαρόλαο Α. Πατρίδα βιβλίο με τίτλο «ΚΑΪΤΣΑ (ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗ) ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ (ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ - ΜΥΘΟΙ - ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ - ΕΘΙΜΑ)».

Διάβασα με πολλή μεγάλη προσοχή και επιμέλεια το εν λόγω βιβλίο και είδα ότι έχει πολλά θετικά στοιχεία ιδιαίτερα στα κεφάλαια της τοπογραφίας, των εθίμων, των θρύλων και των παραδόσεων και οφείλω να τον συγχαρώ για την όλη προσπάθεια.

Δυστυχώς όμως σε πολλά κεφάλαια και ειδικότερα στα αναφερόμενα στην ιστορία του χωριού μας όχι μόνο υπάρχουν πολλές παραλείψεις, αλλά και πολλές ανακρίβειες, οι οποίες μάλλον οφείλονται στο ότι ο συγγραφέας, όταν ελάμβαναν χώρα πολλά σημαντικά γεγονότα βρίσκονταν σε νηπιακή και προσχολική ηλικία, οι δε πηγές συλλογής των ιστορικών στοιχείων πρέπει να ήταν ανακριβείς και μη αξιόπιστες.

Όταν κάποιος επιθυμεί να γράψει ιστορία και όχι ιστόρημα, οφείλει να ανατρέξει σε πολλές πηγές, να διασταυρώσει και κατά τη συγγραφή να αποβάλει τις όποιες συμπάθειες, αντιπάθειες ή αδυναμίες, καταγράφοντας μόνο τα πραγματικά περιστατικά και όχι εικασίες, ανεύθυνες φήμες ή φαντασιοκόπιμα περιώντας πάντα τις Αρχές της Ιστορίας και αποφεύγοντας την κηλίδωση της μνήμης αθώων.

Ομοιογώ ότι το βιβλίο του Χ.Π. θα με άφηνε αδιάφορο, αν ορισμένες παραλείψεις δεν αδικούσαν προσφύλξη μου πρόσωπα και αν οι πίνακες με τους νεκρούς συγχωριανούς μας (σελίδες 139 - 142), τους οποίους το πρώτον ο υπογράφων έχει δημοσιεύσει στην εφημερίδα «ΚΑΪΤΣΑ» και καταχωρήθηκαν απόφοιτοι στο βιβλίο, δεν είχαν παραποτήθει και εν πολλοίς αλλοιωθεί. Βέβαια στη βιβλιογραφία δεν γίνεται καμία μνεία για το όνομά μου. Απλά αναφέρεται σαν πηγή η εφημερίδα «ΚΑΪΤΣΑ». Δικαιολογημένα ο κάθε καλόπιστος αναγώντης θα διερωτάται «που βρίσκεται τελικά η αλήθεια»; Ύστερα από τα παραπάνω, βρίσκομαι στην ανάγκη πάντα καλοπροσάρετα και χάριν της ιστορικής αλήθειας και στην επιθυμία μου να βοηθήσω όσους θελήσουν στο μέλλον να ασχοληθούν με τη συγγραφή της ιστορίας του χωριού, να καταθέσω και τις δικές μου ιστορικές μνήμες και να επισημάνω τις ανακρίβειες που υπάρχουν στο βιβλίο, δηλώνοντας ότι όλες μου οι πληροφορίες είναι απόλυτα ελεγμένες. Βέβαια οι επισημάνσεις θα αναφερθούν όπως σε κάθε κεφάλαιο του βιβλίου έχουν εντοπιστεί.

1. Αντίσταση

Αναφέρεται η εκτέλεση του Υπολοχαγού Πυρ/κού και όχι Ανθ/γού Νικολάου Καλλέργη αλλά αποσιωπήθηκε τελείως το πλέον απο-

Του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε. ΚΟΥΤΣΙΚΑ
Αντιστρατήγου ε.α.

τρόπαιο και ειδεχθές έγκλημα που συντελέστηκε την ίδια μέρα πάνω από τη

βρύση του Δημοτικού Σχολείου σε βάρος δύο νεανίδων, που το μόνο έγκλημα που δέπραξαν ήταν ότι είχαν ερωτική σχέση με Ιταλούς στρατιώτες.

Εκεί γίναμε όλοι μάρτυρες ενός φρικιαστικού θεάματος, του σφραγίσματος από τον Καπετάν Περικλή με πυρακτωμένο σίδηρο με το γράμμα «Π» (πουτάνα) στο μέτωπο και στα μάγουλα των δύο κοριτσιών, τα οποία σφάδαζαν από τον πόνο. Και δεν έφτανε αυτό, μόλις άφησαν τα κορίτσια, σημαδεμένα πλέον, να φύγουν τα πρόλαβε ο καπετάν Δράκος (Γκίκας από τα Τρίκαλα με τη μαύρη φουστανέλα) και τα σκότωσε με πιστόλι έξω από το νεκροταφείο.

Λέγεται ότι κάποιος πληροφόρησε τους ΕΛΑΣίτες ότι οι κοπέλες απείλησαν με αντίποινα. Και ο τραγικός επίλογος: και οι τέσσερις νεκροί ενταφιάστηκαν στο νεκροταφείο «αδιάβαστοι» από πλευράς εκκλησίας.

2. Προς τον εμφύλιο

Στη σελίδα 41 περιγράφονται τα βασανιστήρια που υπέστη ο Δημήτριος (Μήτσος) Κατσής, από τον παρακρατικό Κ. Βουρλάκη. Όμως ούτε λέξη για τον προπτλακισμό του αείμνηστου Δασκάλου Αθανασίου Κλασίνα.

Την ίδια μέρα του Βουρλάκη έθεσε στο Δάσκαλό μας ένα ερώτημα και πριν προλάβει ν' απαντήσει άρχισε να το χαστουκίζει χωρίς κανένας χωριανός να διαμαρτυρηθεί. Μόνο ο μικρός το δέμας αλλά παλικάρι στη ψυχή Νικόλαος Κουτρούμπας (Φαλάρας), τόλιμησε να παρατηρήσει το Βουρλάκη, ο οποίος αναγκάστηκε να σταματήσει να τον κτυπά. Όμως το κακό είχε γίνει. Ο Αθανάσιος Κλασίνας πικραμένος, πήρε τα μάτια του και έψυγε από το χωριό μας για πάντα.

3. Τοπογραφία

α. Δεν είναι αλήθεια ότι το χωριό δεν πήρε πολλά κτήματα από τη λίμνη Ξυνιάδα γιατί υπάγονταν στο Νομό Καρδίτσας. Υπεύθυνοι είναι οι τότε ιθύνοντες που αλλοίωσαν τις δηλώσεις των ακτημόνων, όπως είχαν γράψει στο φύλλο 29 της «ΚΑΪΤΣΑ». Άλλωστε με Υπουργό Γεωργίας τον αείμνηστο Στέλιο Αλλαμανή αν ήταν δυνατόν ν' αδικηθεί η Καΐτσα!

β. Το κτήμα που είναι η Γεφυροπλάστιγγα δεν ήταν του Χούχου, αλλά του μακαρίτη Δημήτριου Ν. Καραϊσκου, το δε Δημήτριο Χούχο το σκότωσε ο Γεώργιος Μπανούσης και όχι ο Δημήτριος Μπανούσης, ο εξαίρετος αυτός συγχωριανός μας.

4. Τοπογραφία δάσους

Στην αναφορά για την αμαξητή οδό προς

λουτρά, επιμελώς αποφεύγει ν' αναφέρει ότι η διάνοιξη της είναι έργο του συγγενούς του αείμνηστου Στρατηγού Κων/νου Αντωνοπούλου, ο οποίος καίτοι γεννήθηκε στους Σοφάδες ένιωθε Καΐτσιωτης και όταν ήταν Υποδιοικητής του Στρατηγείου Κεντρικής Ελλάδας (ΣΚΕ) έστειλε μηχανήματα του στρατού και άνοιξαν το δρόμο από το χωριό μέχρι τα Λουτρά.

5. Γεωργικές εργασίες

Μηχανές αλωνίσματος καλαμποκιού είχαν και άλλοι Καΐτσιωτες, αλλά τη μοναδική στην περιοχή την είχαν οι Γεωργίος Καραγιώργος και Χριστόφορος Δραγούνης. Η μηχανή αυτή ήταν τοποθετημένη πάνω σε φορτηγό αυτοκίνητο, το λεγόμενο «ΑΤΡΟΜΗΤΟ» και αλώνιζε τα καλαμπόκια όλης της περιοχής.

Στην κατοχή, λόγω έλλειψης βενζίνης, ο Γεωργίος Καραγιώργος, άριστος μηχανικός, έθεσε σε κίνηση το αυτοκίνητο με γκάζι από την καύση κάρβουνου και έτσι ονομάστηκε το αυτοκίνητο «γκαζοζέν».

6. Γιορτές του χωριού

α. Στην αναφορά του για το Ναό του Αγίου Νικολάου αναφέρει ότι το «ανατολικό καμπαναριό είναι νεότερο» αποφεύγοντας να μην μονεύσει ότι αυτό το περικαλλές καμπαναριό, κόσμημα για το χωριό μας, είναι δωρεά του συμπολίτη μας Ιωάννη Δραγούνη και το οποίο, ως γνωστό, στοίχισε πολλά εκατομμύρια.

β. Για την ανέγερση του Ναού του Αγίου Πολυκάρπου δεν κοπίασαν μόνο οι τρεις αναφερόμενοι συγχωριανοί μας. Μεγάλη ήταν η προσφορά και των Αμπράζη Πολυκάρπου, Αντωνούλια Ιωάννου, Καράϊσκου Νικολάου, Κούτσικα Κων/νου, Κούτσικα Γεωργίου και Μπούρα Αποστόλου. Βέβαια δεν περίμενα να γράψει ποιος μερίμνησε να σταλεί μηχανήματα της ΜΟΜΑ επί δύο μήνες για τη διευθέτηση του χώρου του Ναού, ούτε μερίμνη ποιου διατέθησαν όλα τα υλικά περιφράξης.

7. Αθάνατες μορφές

α. Αναφέρεται τη Μικρασιατική Εκστρατεία «Εποποιία της Μ. Ασίας». Σε κανένα ιστορικό κείμενο δεν αναφέρεται σαν εποποιία. Ήταν Μικρασιατική Εκστρατεία και Μικρασιατική Καταστροφή το έτος 1923.

Στην ίδια ενότητα αναφέρεται μεταξύ των νεκρών στη Μ. Ασία και το Δημήτριο Γ. Κούβελο, αδελφό της μητέρας μου, του οποίου το όνομα έχω. Ο Δημήτριος Κούβελος σκότωθηκε το έτος 1913 (Β' Βαλκανικός Πόλεμος) και έχει ταφεί στην Άνω Βροντού Σερρών. Επίσης, ο Κων/νος Απ. Κατσούλης αναφέρει ότι ήταν Λοχαγός. Όχι, ήταν στρατιώτης.

β. Ο Δημήτριος Μπίκας δεν ήταν αιχμαλώτος των Τούρκων στη Μ. Ασία. Αιχμαλωτίστηκε από τους Γερμανούς το έτος 1916, γι' αυτό και γνώριζε τη γερμανική γλώσσα.

γ. Ο Ηλίας Λοΐζου Κοφτερός δεν σκοτώθηκε κατά την κατοχή, αλλά κατά την περίοδο των Δεκεμβριανών το έτος 1944 από αδέσποτη σφαίρα μέσα στο σπίτι του.

δ. Όπως γράφω στο φύλλο 32 της «ΚΑΪΤΣΑΣ» με απόφαση στρατοδικείων εκτελέστηκαν οι Τσεκούρας Βασιλειος, Γεωργίου (Δέρης) Αθανάσιος και η Λάζου Θεανή. Ο Γεώργιος Ηλ. Κούτσικας όντας πολιτικός κρατούμενος πέθανε στις φυλακές Αίγινας την 5.1.1949, ο Δημήτριος Μπίκας πέθανε στην εξορία την 10.11.1948 και ο Δημήτριος Τσιαμασιώπης του Κων/νου και όχι του Αριστείδη πέθανε στη Μακρόνησο το έτος 1951.

ε. Η Δέρη Γαρέφω σκοτώθηκε στο έτος 1948 από πυρά των ανταρτών έξω από το σπίτι του Χρήστου Ντάλλα κατά πληροφορίες μου από τα εγγόνια της.

σ. Ο Καπάλας Ηλίας και η Μπίκα Βασιλική δεν σκοτώθηκαν από τους κατακτητές. Πέθαναν από φυσικά αίτια.

ζ. Η Λούκα Χριστίνα δεν ήταν ποτέ ένοπλη αντάρτισσα. Τη σκότωσαν οι παρακρατικοί ή οι χωροφύλακες στα Γεφεράκια.

η. Ο Σακάκας Απόστολος δεν σκοτώθηκε από παρακρατικούς αλλά όντας αντάρτης σκοτώθηκε σε μάχη την 28.5.1948.

θ. Ο Κόκκινος Δημήτριος του Νικολάου δεν υπηρέτησε ποτέ στο «Δημοκρατικό Στρατό». Ήταν ενω

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ

Γεννήσεις

- Η Μελίνα, σύζυγος Νικολάου Γεωργ. Κουτρούμπα, γέννησε στις 7.4.2001 το πρώτο παιδί τους (κοριτσάκι).
 - Η Σούλα Γεωργ. Χατζηαργύρη σύζυγος Μιλτιάδη Κούτρα γέννησε στις 7.5.2001 το πρώτο παιδί τους (αγόρι).
 - Η Στεφανία συζ. Αποστ. Ευαγ. Χατζηαργύρη γέννησε στις 7.6.2001 το δεύτερο παιδί τους (αγόρι).
- Να σας ζήσουν.

Βαπτίσεις

- Ο Κώστας Θανασίας και η σύζυγός του Γεωργία βάπτισαν στις 28.4.2001 στην Αγία Αικατερίνη (Δραγμάναγα) το τρίτο παιδί τους και το ονόμασαν Κατερίνα.
 - Ο Γιάννης Δημ. Μόσχος και η σύζυγός του Ευαγγελία Παν. Παπαδογιάννη βάπτισαν το δεύτερο παιδί τους στις 20.5.2001 στον Άγιο Νικόλαο Αχαρνών και το ονόμασαν Δήμητρα.
- Να σας ζήσουν.

Γάμοι

- Η Κατερίνα Αποστ. Μπουλούζου και ο Θανάσης Κων. Σβούκας από το Περιβόλι, τέλεσαν τους γάμους τους στις 12.5.2001 στον Άγιο Νικόλαο Μακρυρράχης.
 - Η Παναγιώτα Σπ. Παπάρα και ο Στέλιος Αργυρόπουλος τέλεσαν τους γάμους τους στις 12.5.2001 στον Άγιο Αθανάσιο Ομβριακής.
 - Η Ασημίνα Ευαγ. Ιωαν. Μόσχου και ο Θανάσης Δουβογιάννης τέλεσαν τους γάμους τους στις 12.5.2001 στον Ι.Ν. Αγ. Κωνσταντίνου Καλαματάς.
- Να ζήσετε ευτυχισμένοι.

Πέτυχαν στις εξετάσεις

- Η Κων/να Αθ. Σιώζιου, κόρη της Πόπης Κων. Χατζηαργύρη, στη Νομική Σχολή Αθηνών.
- Η Μαρία Αθ. Σιώζιου, στο Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Η Χαριλένα Γ. Μαντά στο Τμήμα Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Η Ευαγγελία - Μαρία Γεωργ. Ι. Πατρίδα στην Ανωτέρα Σχολή Εκπαιδευτικών Τεχνολογών Μηχανικών.
- Ο Δημήτριος Αθαν. Τζαβίδας στην Ανωτέρα Σχολή Αστυφυλάκων.
- Ο Φάνης Αθ. Παπαθανάσιου στα Τ.Ε.Ι. Λαμίας. Καλές σπουδές.

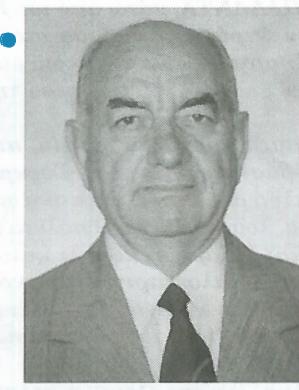
Νέοι επιστήμονες

- Πτυχίο της Φαρμακευτικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών έλαβε ο συγχωριανός μας Χριστόφορος Κων. Δραγούνης. Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.
- Η Μαρία Μπίκα, εγγονή του Αποστ. Μπούρα, έλαβε το πτυχίο της Γερμανικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης.
- Ο Δημήτρης Μπίκας, εγγονός του Αποστ. Μπούρα, έλαβε το πτυχίο του Τ.Ε.Ι. Θεσ/νίκης. Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

Θάνατοι

- Πέθανε στις 5 Απριλίου 2001 ο Παναγιώτης Καρπούζας, ετών 86. Η κηδεία του έγινε στο Κοιμητήριο Χολαργού.
 - Πέθανε στις 5 Μαΐου 2001 η Γεωργία Γεωργ. Σαμαρά, ετών 87. Η κηδεία της έγινε στη Μακρυρράχη.
 - Πέθανε στις 29.5.2001 ο Χρήστος Μύρικνας, ετών 93 πατέρας της Τούλας συζ. Δημήτρ. Ευαγ. Κούτσικα. Η κηδεία του έγινε στο Κοιμητήριο Παπάγου.
 - Πέθανε στις 22 Μαΐου 2001 ο Γεώργιος Μπρούζας, ετών 90. Η κηδεία του έγινε στη Μακρυρράχη.
 - Πέθανε στις 12.6.2001 η Φωτεινή Γεωργ. Πέτρου, ετών 90. Η κηδεία της έγινε στη Μακρυρράχη.
 - Πέθανε στις 6.4.2001 ο Θωμάς Σταυρόπουλος, ετών 80. Η κηδεία του έγινε στον Άγιο Γεώργιο.
 - Πέθανε στις 20.4.2001 ο Ανέστης Λέβας, ετών 62. Η κηδεία του έγινε στον Άγιο Γεώργιο.
 - Πέθανε στις 11.4.2001 ο Κώστας Ευαγγελόπουλος, ετών 88. Η κηδεία του έγινε στην Ομβριακή.
 - Πέθανε στις 19.4.2001 η Ιουλία Αποστολοπούλου, ετών 89. Η κηδεία της έγινε στην Ομβριακή.
 - Πέθανε στις 22.5.2001 η Λεμονιά Καϊνάρη, ετών 78. Η κηδεία της έγινε στην Ομβριακή.
 - Πέθανε στις 14.4.2001 η Ευαγγελία Μίχου, ετών 80. Η κηδεία της έγινε στην Περιβόλι.
 - Πέθανε στις 1.6.2001 η Γεωργία Αντωνοπούλου, ετών 95. Η κηδεία της έγινε στο Περιβόλι.
 - Πέθανε στις 28.4.2001 η Βασιλική Πράπα, ετών 84. Η κηδεία της έγινε στη Ξυνιάδα.
 - Πέθανε στις 25.5.2001 η Άννα Τσαρτσάλη, ετών 89. Η κηδεία της έγινε στη Ξυνιάδα.
- Τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Η ΣΤΗΗΣΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ Ιχνηλατώντας την παλαιότερη ιστορία του τόπου μας και της επαρχίας μας

Του ΔΗΜ. Γ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ
Δρα Ιστορίας
Γεν. Επιθεωρητή Μ.Ε.

στραμμένου τριγώνου, που ακουμπούσε στη δυτική πλευρά της αποχηραμένης πλέον λίμνης Ξυνιάδος είναι στο μεταίχμιο της Θεσσαλίας και Στερεάς. Οι Δόλοπες που αναφέρονται ως αρχαιότεροι κάτοικοι της περιοχής μας, για τους οποίους θα μιλήσουμε σε κατοπινά σημειώματα, επικοινωνούσαν με τους νοιτότερους γείτονές τους της Στερεάς (Μαλλιές, Αινιάνες, Αιτωλούς κ.λπ.) και με τους βορειότερους, τους κατόικους της Θεσσαλίας, όποιοι και αν ήταν αυτοί (Θεσσαλοί, Πελασγοί, Αίμονες, Αχαιοί, Αιολείς κ.λπ.).

Εξάλλου, ας μην ξεχνάμε ότι κατά τον Όμηρο και αυτή η Φθιώτιδα ανήκε στη Θεσσαλία, στην «Εριβολο Φθία», στο βασίλειο του πολεμάρχου του Τρωικού Πολέμου, του Αχιλέα, βασιλιά της Θεσσαλίας.

Προκειμένου λοιπόν, να ανιχνεύσουμε την αρχαιότερη ιστορία του τόπου μας, θα παρακολουθούμε εκ παραλλήλου και την ιστορία των γειτονικών αυτών φύλων, ώστε να καταλήξουμε σε κάποια ικανοποιητικά συμπεράσματα μέσα στα στενά πλαίσια της μικρής εφημερίδας του Συλλόγου μας.

Αυτά ως εισαγωγικά σε όσα θα επακολουθήσουν.

Συνεχίζεται στο επόμενο

Στη μνήμη Παναγιώτη Καρπούζα

Η αττική γη, υποδέχτηκε έναν ακόμη συγχωριανό μας. Τον Παναγιώτη Καρπούζα, συνταξιούχο επιθεωρητή Στοιχειώδους Εκπαίδευσης. Απεβίωσε στις 5 Απριλίου και κατέφθασε στον κοιμητήριο Χολαργού.

«Τι κι αν ήταν ηλικιωμένος; Ο άνθρωπος δεν είναι κατασαρόλα να τρυπησει. Ούτε ρούχο να ξεφτίσει. Είναι δημιούργημα του θεού. Μας ήταν απαραίτητος. Γέμιζε το σπίτι και τη ζωή μας».

Λόγια σπαραγμού, της θείας Σταυρούλας, της συζύγου του, που τον στερήθηκε.

Απαρηγόρητα και τα παιδιά του Γιάννης και Αγγελική.

Για τους πολύ νέους, ήταν κάπως άγνωστος. Τα τελευταία χρόνια πήγαινε στο χωριό και φιλοξενείτο στο σπίτι του πρώτου εξαδέλφου του Κώστα Οικονόμου.

Ήταν Καϊτσιώτης από μάνα και πατέρα. Μόνο που η μορία τον θέλησε ορφανό στην παιδική κιόλας ηλικία, μαζί με τον αείμνηστο αδελφό του Βασίλη, σταν ληστές κρέμασαν τον πατέρα τους.

Πενήντα και πλέον Καϊτσιώτες, είμαστε ανίψια του. Ζουν τουλάχιστον είκοσι πρώτα ξαδέλφια του, όπως η Καλλιόπη Τριανταφύλλου, η Αντιγόνη Τσιάγκα και νεότεροι, όπως ο Γιάννης Καρπούζας ο καθηγητής κ.α.

Η μητέρα του, είχε υποχρεωθεί να πάρει τα παιδιά

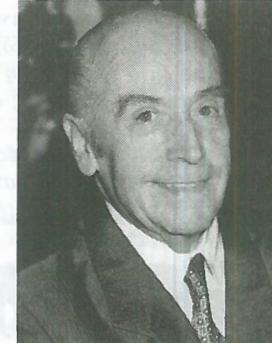
και να πάει στη Λαμία. Εκεί οι θείοι του, στάθηκαν αλληλούχοι προστάτες, αναδεικνύοντας τη συγγένεια και την αδελφοσύνη, ύψιστη αρετή.

Θείες Παναγιώτη, καλή ανάπτυξη. Το καθήκον σου επετέλεσες, την αγάπη δύον σε γνώρισαν κέρδισες. Η ευγένεια ήταν σφραγίδα της προσωπικότητάς σου. Η καλή διάθεση μόνιμο ένδυμα της συμπεριφοράς σου. Αξιώθηκες να δημιουργήσεις δύο σπουδαία παιδιά και να χαρείς εγγόνια. Ευτύχησες να συντροφεύετες από μια αφοσιωμένη σύζυγο.

Και δε μπορώ να μην το ομολογήσω. Οταν ήμουν μαθητής στη Λαμία, είχα το ευεργέτημα, έστω και μια φορά τη βδομάδα, κάπου να πάω. Και ερχόμουν σπίτι μας. Η γιαγιά η Βάγια, από τη Μαντείκη γενιά, είχε πάντα μερικά φρούτα για την τοσέπη μου.

Θείες Παναγιώτη. Καταθέτω το σεβασμό μου στο πρόσωπό σου, την πίκρα μου για το θάνατό σου και δέκα χιλιάδες στο Σύλλογο μας, αντί για στεφάνι στη μνήμη σου.

Ένας ανιψιός σου.

Ένας όμορφος γάμος

Στη φωτογραφία διακρίνεται να χορεύει ο όμορφη νύφη Κατερίνα. Τη συνοδεύουν οι γονείς της και οι κουμπάρες της Κατερίνα Πανταζή, Γεθθομανή Μελισσίδου και Γεωργία Μόσχου. Ο χορός στην αυλή του σπιτιού, η οποία ήταν πλημμυρισμένη από πουλούδια και από πλήθος κόσμο

ΞΕΦΥΓΑΙΖΟΝΤΑΣ ΜΝΗΜΕΣ

Η Βρύση μας και ο Κατούρω

ΣΥΡΡΙΖΑ ΣΤΟΥ ΠΑΛΑΝΤΑ, κάτω από τον Κουτρουμπογιώργον και τον Φεράτη και φάσα στων Τοιχαγγαίων και των Χατζηαργυράων τα νοικοκυριά, υπάρχει χώρος ανοιχτός. Εκεί αδειάζει το νερό της η Κατούρω.

Τότε που δεν ξέραμε ακόμη από φυγεία, πιστεύαμε πως τούτη η βρύση, βάσταγε κρύο νερό. Συγκριτικά με τις άλλες, είχε το καλύτερο. Ήτοι έλεγε και η φήμη της.

Εκεί τα μεσημέρια, λουτσίζαμε τα ξυπόλυτα ποδάρια μας οι μικρότεροι και βάζαμε το κεφάλι κάτω από το νερό της να μας φύγει ο καλοκαιρινός πονοκέφαλος.

Όσο για τ' όνομά της, τι να πεις; Προδίδει μικρό σγκο νερού. Δεν είναι δύμας τόσο μικρός που να τη στιγματίζει και ως Κατούρω.

Και πρωί και γόμα, δεν της έλειπε η πελατεία. Μα τ' απογεύματα γινόταν το πολύ κακό. Η ουρά μεγαλύτερη και από αυτή που αναπτύσσεται έξω από τα βουλευτικά γραφεία.

Τα σκεύη για το πιάσιμο του νερού, έμπαιναν με σειρά προσέλευσης ένα πίσω από το άλλο. Κι έβλεπες στριψιωγμένα σε φάλαγγα κακάβια, λαϊνια που τα λέμε και σταμνιά, φτσέλια, γκιούμια, γκαζοντενεκέδες, καταβρεχτήρια, καδιά, κουβάδες, βαγένες.

Να θυμίσω πως το λαϊνιό έχει αρχαία ελληνική καταγωγή. Είναι η λάγυνος των προγόνων μας. Προγονικό κληροδότημα και η στάμνος, δηλαδή το σταμνί.

Πολλά από αυτά, διέθεταν ένα σπουδαίο πλεονέκτημα. Ιδρωναν τα βράδια, έβγαζαν έξω τη θερμοκρασία και χάριζαν δροσιά στο νερό που περιείχαν. Δεν ξέρω ποιος νόμος φυσικός, ή εντελώς αφύσικος, έδινε αυτό το ποτέλεομα. Το ίδιο αρχαίο και το φτσέλι. Ήταν «βύτις», έγινε βυτίο, εξελίχτηκε σε βυτέλι και στο τέλος βυτούτελι - φτσέλι.

Θυμίζω απλά, πως η βύτις, μέσα από άλλη διαδρομή, εξελίχθηκε σε «μποτίλια», όπως λέγαμε τη μπουκάλα οι παλαιότεροι.

Κατά τη γνώμη μου, κλαδί της ίδιας λεκτικής ρίζας και ο «μπουτινέλος». Πήραν από μας οι Λατίνοι το «βύτιο» και φτιάζαν τη «μπούτα» τους, που σημαίνει κάδος. Πήραν μετά οι Σλάβοι τη λατινική μπούτα και κατασκένασαν το «μπουτινέλο» τους. Πήραμε εμείς το μπουτινέλο και φτιάχναμε το βούτυρο και το ξυνόγαλο.

Αρχαίας προέλευσης και το κακάβι. Μόνο που οι πρόγονοί μας, το είχαν γένους θηλυκού. Ήταν γι' αυτούς η κακάβη.

Η βρύση ήταν σύχνασμα. Ευκαιρία για κάποιες να τα πουν, να ιδωθούν να επικοινωνήσουν.

Άμα περνούσε κανένας διψασμένος, κάνας διαβάτης αλλοχωρίτης, του έδιναν να πιει σύσσιμο με σκέπαστρο από γκιούμι, ή παραμέριζαν το σκεύος που γέμιζε, κι έσκυψε αυτός στα χελιά της βρύσης, χορταίνοντας φιλί ζωής.

Τις απογευματινές ώρες του καλοκαιριού, λόγω που το νερό πιάνονταν συνέχεια, δεν πρόφτανε ρανίδα να

πέσει στο αυλάκι. Όσα σκυλιά περίμεναν πιο κει να σκύψουν και να ξεδιψάσουν, απογοητεύονταν και πήγαιναν άλλου.

Το χωρίο μας είχε και άλλες πηγές να πιαστεί νερό για «πγύμα». Από τα μαγαζιά και κάτω εξυπηρετούσαν οι Τρεις Βρύσες. Το νερό εκεί ήταν άφθονο ενώ προβλέφτηκαν στέρνες και για ζωντανά.

Μερικοί Πανωμαχαλιώτες, κουβαλούσαν από τον Άμπλα, ή την Αγία Παρασκευή. Αρκετοί αντλούσαν από τη πηγάδι της αυλής τους. Είχαμε και τη βρύση στο σχολείο. Πότιζαν και πάστρενε δύλους τους πέρα μαχαλά, στα Βδίσματα.

Κάθε απόγευμα, ανηφόριζε με δυο σταμνιά στα χέρια, μια Κατωμαχαλιώτισσα, που έλεγε και το τόνιζε.

— Α εγώ δεν την αλλάζω την Κατούρω. Εδώ πάνω έχω και φιλενάδες.

Για να λέμε την αλήθεια, έρχονταν για καναδύο φιλενάδες της, όπου αντάμωνε μαζί τους και δε χόρτανε το κουτσουμπολίο.

Τα ζώα εδώ ήταν ανεπιθύμητα. Σπάνια έβλεπες κάνα νετράποδο. Συνήθως ξεδιχούσαν στον Κρούπα, τον Δραγούνη και τον Πατρίδα τις βρύσες, όπου ειδικές κατασκευασμένες ποτίτρες συγκρατούσαν το νερό.

Ένα δειλινό, ο Γιάννης ο Βαβούρας, φίλος μου και συνομιλικός, πήρε τη φοράδα τους και την έφερε με ένα κουβά στο χέρι να την ποτίσει.

Φωνές διαμαρτυρίας σηκώθηκαν αμέσως. Και ακολούθησαν προτροπές να πάει το ζώο αλλού.

Ο Γιάννης επέμενε και εν τω μεταξύ η φοράδα που διφούσε πολύ δεν έδειχνε πρόθυμη να σεβαστεί τη σειρά.

«Αν είσαι και παπάς με την αράδα σου θα πας». Όμως αν είσαι φοράδα, η παροιμία δεν πρόβλεψε τι θα γίνει.

Κάποια στιγμή μπήκε σε γέμιση ένας κουβάς. Η φοράδα νόμισε πως τον έβαλαν για κείνη και άρμησε στο ανοιχτό δοχείο.

Η ένταση ανεβαίνει, ο εριστικός διάλογος προ των πυλών. Η φοράδα κάνει το κορόδιο, ο Γιάννης κρυφογελάει, πέφτουν βριστές πέφτουν κατάρες και οι μούντζες πάνε κατά ριπές.

Το τετράποδο βιάζεται να πιει, θυμώνει και δείχνει μια μόνιμη επιθετικότητα, ενώ δε χάνει την ευκαιρία να κοπρίσει το χώρο πίσω του.

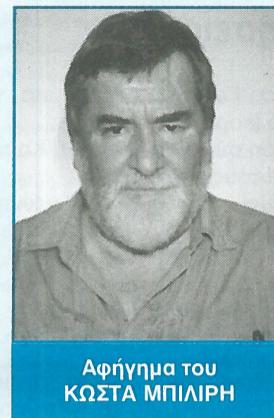
«Χέστηκε η φοράδα στ' αλόνι» λέμε όταν μια πράξη δεν έχει επιπτώσεις. Όμως αν αυτό γίνει σε βρύση, πάνω σε στάμνες και κουβάδες, σηκώνει παρεξήγηση.

Νέες διαμαρτυρίες, πιο άγριες τώρα, στόχος ο φίλος μου.

— Είδες τι έκανες βρε χαμένε - είδες τι έκανες αφρημένε!

— Εγώ έκανα; Ζώο είναι.
— Ζώο είσαι εσύ που το έφερες εδώ.

Η Κατωμαχαλιώτισσα, βλέποντας τα σταμνιά της

Αφήγημα του
ΚΩΣΤΑ ΜΠΙΛΙΡΗ

λερωμένα, ρίχνει μια γροθιά στη μύτη του ζώου, εκείνο προγγάιει και κόβει πέρα.

Ο Γιάννης βλέπει, καταγράφει και το κρατάει μανιάτικο.

Κι ένα σούρωπο, καθώς είμαστε πάνω στου Λιανοπάτη τον πλάτανο, μου προτίνει ξαφνικά να παίξουμε κυνηγήτο. Εγώ αρνούμαι. Νιώθω καλά βολεμένος να

παριστάνω το κοτούφι.

Αυτός επιμένει. Θα κατεβούμε, θα τρέξουμε και αν με πιάσεις θα σου δώσω ένα δεκάρικο.

Νόμισμα μεγάλο για την εποχή και την ηλικία μας. Εγώ αρνούμαι ξανά. Κι αυτός για να με ξαναγάκασε να τον κυνηγήσω, με φτύνει, κατεβαίνει και τον παίρνω στο κατόπι.

Μπροστά μας η Κατωμαχαλιώτισσα, με τα σταμνιά στα χέρια, γεμάτα νερό. Ο Γιάννης την έχει δει και επιτιμάζει εκδίκηση. Καθώς τρέχουμε προς την κατεύθυνση της, πέφτει επίπτηδες πάνω της, εκείνη παραπατάει, της φεύγουν τα σταμνιά, αρχίζει να φωνάζει και να καταριέται.

Εγώ βλέποντας το θέαμα, οπισθοχωρώ και εξαφανίζομαι. Γίνεται άφαντος και ο Γιάννης, κάνοντας αριστερά στα Πετρογιαννέικα.

Το ένα λαϊνί έμεινε στον τόπο. Το άλλο έδωσε ξανά το παρόν σε δύο μέρες, αφού τον επιδέθηκαν τα τραύματα με τομέντο, μαλλί και ασβέστη. Τρία υλικά που δημιουργούσαν την «κόλληση».

Αυτό που δεν επιδέθηκε ποτέ, είναι το κατοπινό τραύμα της βρύσης και μαζί της ιστορίας μας. Το άνοιξαν μια νύχτα στο προστατευτικό της τείχος κάποιοι άγνωστοι και αφαίρεσαν την πέτρα με τη μυκηναϊκή παράσταση.

Εδώ και χρόνια, άλλαξε ο τρόπος ύδρευσης. Το νερό μπήκε στα σπίτια, το χωρίο άδειασε. Η βρύση τρέχει μόνη και περιφρονημένη. Και που τρέχει, δεν τρέχει τίποτα.

Ποιος διψασμένος να την πλησιάσει; Οι φοράδες έχουν πάει για κρέας στα τσίρκα.

Ποιο αυτοκίνητο, θα έρθει με τα λαϊνιά του να πάσει νερό;

Ποιο αγροτικό, θα χώσει τη μουσούνδα του να ποτίστε;

Ποιο τρακτέρ θα προτιμήσει το νερό της, αντί για πετρέλαιο;

Ποιος οδοιπόρος θα βρεθεί να σκύψει στη ροή της;

Εκείνη βέβαια συνεχίζει να βγάζει το νερό της. Κάτι σαν δάκρυ, που κυλά ασφούγκιστο και ποτίζει μόνο τις αναμνήσεις μας.

Αφιερωμένα στην ημέρα κατά του καπνίσματος

Πριν από καιρό ο συγχωριανός μας μουσικός Χρήστος Καλτσάς μας έδωσε για δημοσίευση στην εφημερίδα μας «ΚΑΪΤΣΑ» διάφορα «ποιήματα - τραγούδια» δικής του γραφής από τα οποία στο παρόν τεύχος δημοσιεύονται δύο αφιερωμένα στην παγκόσμια ημέρα κατά του καπνίσματος.

«Κόψε φίλε το τοιγάρο»

Αν θες να έχεις την υγεία σου και στην τούρη τα λεφτά σου κόψε φίλε το τοιγάρο, είναι έγκλημα μεγάλο.

Τοιγάρο φίλε μη καπνίζεις και τον κόδιο θυματίζεις τι σου φταίει ο διπλανός σου να ρουφάει τον καπνό σου.

Ο καπνός έχει κατάρα στο λαιμό πιάνει βραχγάδα μα καπνίζοντας με πίπα αυτή μετά σου φέρνει βίγχα.

Βήξε, βήξε δύο μπορείς και μετά θα το σκεφτείς δύοσι κόψουν το τοιγάρο είδαν όφελος μεγάλο.

Κόψε φίλε το τοιγάρο μη σου συμβεί κατά άλλο μη ρουφάς άλλο καπνό σταμάτα φίλε ως εδώ.

Κι αν εσύ θα συνεχίσεις το τοιγάρο να καπνίζει